

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منتشر شده در دنیای جوان - Junge Welt
نویسنده: آرنولد شولزل
فرستنده: نسترن نصرتی
۱۱ فبروری ۲۰۲۲

باید پرک اضطراری را فوراً کشید!

جلسه دیپلماتیک روسیه و ناتو

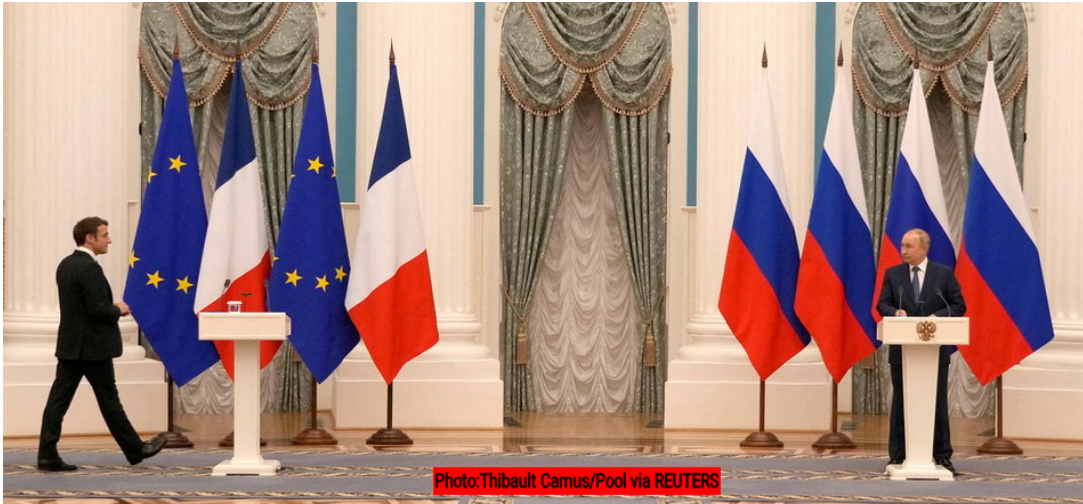

Photo:Thibault Camus/Pool via REUTERS

ماکرون مدعی مذاکره برابر با پوتین شد، در حالی که در همان زمان فرانسه در حال انتقال سلاح به اوکراین است. همانطور که ولادیمیر پوتین در کنفرانس مطبوعاتی مشترک با امانوئل ماکرون در روز دوشنبه گفت: آنها «اوکراین را پر از سلاح کرده‌اند» در حالی که مدعی هستند کسی را تهدید نمی‌کند، این مدلی است که غرب در سی سال گذشته روابط خود با روسیه را بر آن اساس نهاده و شکل داده است. ماکرون مدعی است با مسکو در شرایطی برابر مذاکره کند، اما همانگونه که روزنامه سویسی «نویه تسوریشه» روز چهارشنبه در مطلبی با عنوان «اوکراین چه سلاح‌هایی از غرب دریافت کرده است» منتشر کرد. از سال ۲۰۱۴ فرانسه یکی از بزرگترین تأمین‌کنندگان تسلیحات کی‌یف پس از ایالات متحده بوده است. این سیاست غرب اوکراین را تشویق به انجام تعهدات خود طبق توافقات مینسک نکرد. بلکه مشوق تمایل اوکراین برای گرفتن انتقام شکست در دنباس شد و آن را افزایش داد.

در سال ۲۰۲۱ کیف فکر می کرد که زمان یک «بلیتز کریگ» یا جنگ برق آسا فرا رسیده است، به ویژه از زمانی که مانور بزرگ ناتو «دفنر ۲۰۲۱» آغاز شد، رزمایشی که برای آن هزاران سرباز امریکائی به آن سوی اقیانوس اطلس منتقل شدند، مسکو برای پاسخگویی به این تهدید دست به تمرکز نیروهای نظامی اش زد.

این سیاست روحیه خصمانه در اوکراین را به عقب راند اما موجب کم کردن تکبر و خودخواهی پدر خواندها در غرب نشد.

آنها بیش از ۳۰ سال است که سیاست پیشروی به سمت روسیه را پیش برده اند و اکنون برای اولین بار به نظر می رسد که برای برخی روشن می شود که چقدر آنها جهان را در معرض خطر قرار داده اند.

روز چهارشنبه نویسنده روزنامه زود دویچه اویگن روگه بدرستی وضعیت فعلی را در با وضعیت سال ۱۹۸۳ مقایسه کرد، زمانی که یک افسر اطلاعاتی اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی گزارش های دریافتی نزدیک شدن راکت ها آمریکا به اتحاد شوروی را نادیده گرفت و احتمالاً جهان را از یک رودروئی هسته نی نجات داد.

تضمین های امنیتی که پوتین خواستار آن است، یک برک اضطراری برای حفظ صلح است. این برک اکنون باید کشیده شود. ظاهراً برخی در غرب این را فهمیده اند، یا حداقل این چیزی است که مکرون به آن اشاره کرده است. او در مسکو پیشنهاد مذاکره در مورد یک سیاست امنیتی جدید در اروپا را داد. به همین دلیل، برخی رسانه ها از «امیدها» صحبت کردند، ویلی ون اوین، فعال صلح، اجلاس دیپلماسی سران را «بارقه امید» خواند.

با این حال، با این سیاست خیلی ها مخالفند: تغییر در سیاست چندین دهه در قبال روسیه در واقع به معنای کنار گذاشتن تصویر ناتو و اتحادیه اروپا از خود است سیاستی که از سال ۱۹۹۰ تا به حال از سوی آنان دنبال می شود.

نمی توان با «ابهامات ستراتیژیک»، یعنی صحبت مبهم و در عین حال مسلح کردن، آنگونه که اولاف شولز سعی دارد سیاستش را به پیش ببرد موفق شد. این ادامه سیاست سی ساله ای است که به بن بست رسیده است.

مکرون پیش از سفر خود به مسکو گفت که پوتین نگران اوکراین نیست، بلکه «قوانین همزیستی با ناتو و اتحادیه اروپا» را مد نظر دارد. نکته همین است. برای مثال اما زمانی که، اورسولا فون در لاین، رئیس کمیسیون اتحادیه اروپا پیروزمندانه در روزنامه اقتصادی المانی هندلز بلات اعلام کرد که اتحادیه اروپا «دست بالا» را در برابر روسیه دارد و همه چیز برای تحریم ها آماده است تا «اقتصاد روسیه شکننده تر شود» چنین اظهاراتی نشان می دهد که اگر کسی به دنبال سیاست مذاکره و ایجاد آرامش با روسیه است، می توان روی مخالفت و مخالفان قدرتمندی حساب کند. فون در لاین می گوید: «تمام دعوا بر سر گاز مایع روسیه است.»